

gjøre det; men det ærede Medlem maa være fuldstændig overbevist om, at det er saa langt fra, at jeg skulde have foranlediget Fremføttelsen af dette Lovforslag, at jeg, hvis man havde spurgt mig, hvad jeg ønskede, vilde have sagt: Nei, lad det ligge. Men det ligger jo ikke i Ministerens Magt at forhindre hverken Rigsdagen i det Hele eller specielt det ærede Medlem selv fra at benytte sig af det private Initiativ paa en saadan Maade, at en væsentlig Del af Rigsdagens Tid gaar bort med Forhandling af Sager, der meget ofte ikke lede til noget reelt Resultat.

Winther: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom med nogle Bemærkninger, som foranledigede mig til at tage Ordet for et Par ganske korte Ytringer. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som ere i det heldige Tilfælde, at deres Valgkreds gennemføres af Baner, der udelukkende ere anlagte for Statsmidler, ere lidt hensynsløse, forekommer det mig, naar de lade Andre høre det som en Feil, at de fremkomme med Forslag om Anlæg af Jernbaner, der gaa gennem deres egne Valgkreds. — Sa, det ærede Medlem vil nu ikke engang høre Næsten af, hvad jeg har at sige ham; han foretrækker at gaa ud; imidlertid skal han kunne læse det i Tidenden. — Jeg vilde kun sige, at naar man kommer og foreslaar et Baneanlæg som idetmindste for de $\frac{9}{10}$ eller endnu mere bliver anlagt for vedkommende Egnens egne Penge, saa forekommer det mig, at der er meget lidt Grund til at lætte sig derimod netop for den Slags Rigsdagsmænd, som ikke komme i den Nødvendighed at maatte foreslaa Sligt, fordi alle de Krav, der vilde kunde gjøres i saa Henseende fra deres Kreds, isoreiden ere tilfredstillende uden mindste Omkostning fra Kredsenes Side; jeg ser naturligvis ikke hen til den Bekostning, som hele Landet og altsaa ogsaa Kredsen selv maa bde til Anlægget af de for Statens Regning anlagte Jernbaner. — Jeg har endnu en anden lille Bemærkning at at gjøre. Naar det ærede Medlem forbrede, at der, som man fremkom med Forslag af den Art, skulde foreligge en hel Plan for et Jernbanenet, saa skal jeg erindre de Derrer om, at for nogle Aar siden forelaa der fra et talrigt Udvalg en Plan for et Jernbanenet i dettes Hovedtræk for de vigtigste Baners Vedkommende over hele Landet, og hvem var det, der ødelagde dette Forslag? Det var det ærede Medlem, som da modsatte sig det, hvorfor forlanger han saa af Andre, hvad han i sin Tid fandt var en Feil af et Udvalg? Det forekommer mig, at det ærede Medlem har glemt sin egen Stilling netop til den Side af Sagen. Naar det ærede Medlem saa kom og talte om, at der kom Forslag frem her fra enkelte Kredse, og at det maaste var Regjeringens Venner, som forelagde Forslagene, fordi Regjeringen ikke selv vilde gjøre det, saa har den høitærede Minister jo afvist det for sit Vedkom-

mende; men jeg vil dog sige, at der ogsaa kan være andre Medlemmer end de, man kalder Regjeringens Venner, der paa Tilfældet fra deres egne kunne fremkomme med Forslag om Sligt; saa dette behøver aldeles ikke at have de Grunde, som det ærede Medlem vil insinuere, der skulle være tilstede for at fremkomme med saadanne Forslag. Det er naturligt, at Mænd komme til at staa sammen, der have Interesse i visse Sager, der ere beslægtede med hinanden, navnlig saadanne, som i det Hele gaa ud paa at fremme Samfærdselen, og det er dette, der saa strax skal gjøres til, at den Ene gaar med den Anden, for at den Anden skal gaa med ham. Det er en aldeles utilbørlig Insinuation; men man kunde jo næsten fristes til at tro, at det ærede Medlem selv bærer sig saaledes ad ved sine Foretagender. Jeg for min Part kan kun sige, at Sligt har jeg aldrig været med til. Jeg kan have været med til at stemme for slige Jernbaneanlæg, fordi jeg troede, at det for Landet i det Hele er i høj Grad gavnligt, at der kommer slige Livsaarer ind i forskellige Dele af Landet, hvor der ellers vilde være Død og Stilstand; men det kan jeg gjøre uden i mindste Maade at gaa paa Akkord med nogen Anden, navnlig om Noget, der skulde stride mod min egen Overbevisning. — Disse saa bestedne Bemærkninger skal jeg tillade mig at gjøre overfor det ærede Medlem i Anledning af hans dristige Bedømmelse af Andres Optraeden her i Salen. Iøvrigt skal jeg ikke indlade mig paa Sagen selv. Der er jo Udsigt til, at den vil gaa videre, og saa kan man altid komme til at udtale sig om Enkelthederne. Det forekommer mig ganske vist at være temmelig store Fordringer, der stilles her; men det kan jo altid forandres, hvis man ikke har Lust til at gaa ind derpaa, naar Sagen senere foreligger til Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Holch): Det Foredrag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) holdt, gav ikke noget stort Bidrag til Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt dette Lovforslag egentlig kan fortjene at gennemføres eller ikke. Derimod forekommer det mig, at hans Bemærkninger vare af en saa ubehagelig og personlig Natur, at hans Foredrag fortjener en Tilbagevisning fra min Side, og det er ogsaa derfor, jeg nærmest har taget Ordet. Den meget gamle og meget forslidte Sætning, at hver Mand vil have Jernbane til sin Dør, er ikke længere træffende, den er efterhaanden bleven en meget trivial Bemærkning; men dertil kommer, at det er en Sætning, som jeg anser for at indeholde Noget, der er fuldstændig berettiget; jeg for mit Vedkommende kan ikke se nogensomhelst berettiget Anke i den, jeg for mit Vedkommende anser det for enhver Rigsdagsmands Pligt at bringe saadanne Sager frem, som i længere Tid have været af stor Interesse for